

Silvestrovská noc

Maruška sedí ve svém křesle a dívá se z okna na pomalu padající sních. V rukou drží hrnek s teplým čajem a vnímá, jak se venku začíná šerit. Z dálky slyší tlumený zvuk oslav a v tu chvíli jí nosem proletí známá, sytá vůně. Je to vůně vařených čočky a uzeného masa. Tato vůně ji vrací do vzpomínek před mnoha lety.

Znovu je jí osm let. Stojí v předsíni babiččiny chalupy a maminka jí utahuje vlněnou šálu. Venku už je tma a pořádný mráz. Tatínek si nasazuje rukavice a babička si urovnává šátek na hlavě. Celá rodina vyráží do zasněžené ulice. Sních jim krásně vrže pod nohama. Jdou od jednoho sousedního domku ke druhému. U každých vrátek se zastaví. Tatínek hlasitě zaklepe a sousedé hned otevírají dveře. Všude je cítit radost a dobrá nálada. Lidé si podávají ruce a přejí si hodně zdraví a štěstí do nového roku. Maruška dostane od sousedky sladkou křížalu a korunu, kterou přijímá s rozpaky.

Když se vrátí domů, v kuchyni už příjemně sálají kamna. Maruška pomáhá babičce a sleduje, jak se podnosy plní dobrotami. Na velkém talíři jsou úhledně naskládané chlebíčky a housky s paštikou, které babička ozdobila kouskem nakládané okurky. Vedle nich voní domácí kynuté buchty s povídky a tvarohem, které babička ještě za tepla pocukrovala. Dědeček přinese ze sklepa mísu jablek a velkou sklenici zlatavého moštu, který se v záři lampy krásně leskne. Nechybí ani plechová krabice s vánočním cukrovím a kousek voňavého uzeného, které tatínek krájí na tenké plátky. Celá kuchyně voní vanilkou a kořením a Maruška se už nemůže dočkat, až zasednou ke společné hostině.

Sednou si k velkému stolu. Tatínek s dědečkem začnou vyprávět příhody, které se jim za ten rok staly. Všichni se smějí vtipným historkám o tom, jak se děda ztratil v lese na houbách. Marušce už pomalu těžknou víčka.

Blíží se půlnoc. Dědeček nalévá do skleniček víno a Marušce zlatavý jablečný mošt. Cinknou si o sebe a v pokoji na chvíli zavládne posvátné ticho. Všichni si přejí, aby byli příští rok zase takto pospolu a v pořádku. Maruška pak rychle usne v babiččinych peřinách.

Ráno ji probudí sluníčko už vysoko na obloze a v kuchyni už babička dochystává tradiční novoroční oběd. Na plotně bublá čočka. „Pojď jíst, Maruško,“ volá babička s úsměvem. Každá kulička čočky na talíři prý představuje jeden penízek pro štěstí. Maruška se snaží sníst plný talíř. Moc by si přála mít kapsu plnou penízků, aby mohla svým blízkým koupit ty nejkrásnější dárky k příštím vánocům.

Maruška v křesle se usměje. Cítí v srdci stejný klid jako tehdy. I když už u stolu nesedí všichni, ta vzpomínka jí hřeje jako pohlázení od babičky.

Silvestrovské vzpomínání

S kým jste nejradyji trávili silvestrovský večer?

Vyprávěly se u vás v rodině vtipné příhody ze života?

Chodili jste v zimě také přát sousedům vše dobré?

Sledovali jste na Silvestra pořady v televizi?

Pomáhali jste babičce nebo mamince v kuchyni s přípravou jídla?

Jaké chlebíčky nebo jednohubky se u vás na Silvestra dělaly?

Co se u vás obvykle podávalo k pití na slavnostní přípitek?

Jaké drobnosti nebo „šťěstíčka“ si lidé mezi sebou na Silvestra dávali?

Jedla se u vás na Nový rok také čočka pro štěstí?

Věřili jste, že každá snědená kulička přinese penízek?

Jakou jinou tradici jste dodržovali, aby vás provázelo zdraví a peníze?

Co jste si nejčastěji přáli do nového roku?

